

سیوی ره سەن

چنور سه عیدی
(سەن)

باخه که ی له دهره وی شار بوو، که له جاده سه ره کیسه که وه پینچی کرده وه بو ناو جاده خاکیه که، دلّه راوکه که وه ته گیانمه وه، جاده یه کی ناخۆش و پر پینچه لاو پلۆوچ بوو! لادتیبه کمان تیپه راند و جاده که باریکتر بوو بو وه. راستیه که ی ئەم پیاوهم تازه ناسیبوو، ساکار و هیمن ده یواند، جوژی تماشاکانی تازاری نه ده دام، ناسینی من وه ک پرووداویکی گرینگ و ناوזה وه بهر چاوی نه ده هات، سه رنجی نه ده دام و هه ولتی نه ده دا بمین، دیدارمان به پیتی دوودا و بو نه وه بوو، قه تیش هه ولتی نه ده دا له ژبانی تاکه که سیم سه رده رینتی، بو نمونه هه رگیز نه یده پرسی میردم کردوه، یان نه؟ نه به دزیبه وه سه رنجی قامکی ئالقه که می دابوو و نه جه ستم! ته نانه ت به گالته شه وه نه ییرسیبوو چهنده ره فیقی کورم هه یه؟ له وه ته ی له بیرم بی هه همیشه شه یدا ی پیاوانی و لووت بهرز بووم، ئەو پیاوانه و نامبین، یان لانیکه م واده نویتن که نامبین.

بو به کاتی گوتی:

" - ده بی بته م بو باخه که م و با به تیکی گرینگ بو باس بکه م."

نام پی نه گوت، ته نانه ت کاتی که گوتی:

" - پتوبسته هه و تاریکان برۆین تا دراوسیه کان نه مانبین، ئەزانی خو... ببوره."

ئیسستاش ته نیا روونا کایی ئەم باخه گه وره یه، تریفه ی مانگه شه وه، له ژیری داریکی به سالا چوودا جیگایه کی بچووکی راخستوه.

" - فه رموو دانیشه!"

جیڳایه کی دوو کھسی، تھنانت بۆ ئەوئەش نابێ جانناکەم لە نیتوانمان دانیم، بریا جاننا بچووکە کەم بهیتابا، ئەو جاننا یەم بۆیە کۆری بابەتی سنوور دانانە بۆ جیڳایه کی تەسکی وا. بۆ ئەو نابی چاویلکە و کریمە کانی تیبخەم، هەر ئەوئەندە پیدە کۆری نەهیتلی ستم بنووسی بە خەلکەو و سیمە کانی میشکم تیکەلی یە کتر بی!

بە ئەسپایی لە تەنیشتمەو دادەنیشی، کەچی پیمەو و نانوسی، بەلام هەر لە خۆرا دلم توند لیدەدا، بە توونی تەتر با هیتندە لیدەدا تا دەوستی، ئەمە خەتای ئەو بوو منی هیناوتە ئەم تاریکستانە، ئەم جارە بە بی ئەو سێ دوو هەمیشە یەم فریبی دلم خوارد و وەک پەز سەرم داخست و سواری ماشینە کەمی بووم!

"- باخە کەم زۆر گەورە نییە، بەلام بۆ بیتاقە تیم باشە، تازە خەریکم کەوئیلیکی بۆ دروست دەکەم، بە نیازم وردە وردە کتیبخانە کەم بۆ ئیترە بگوازمەو و کەمتر ئاوتیتە شاربم، بە بەری دارەکانیش دەژیم، بە زیاد بی چیم دەوی ئیتر؟ چەند جۆر سیوم چاندوو، ترش، شیرین، سوور، ئەمە لە ژیری دانیشستووین داری سیو سوریە."

خۆی رادەکیشتی و لە نزیکترین چلدا سیوئیکی سوور لیدەکاتەو و لەبەر لوقمەو دەبگرێ کە بۆنی بکەم: نەفرەتی لیبی دلم وا پەشیمانە و وەختە بوەستی! جۆرێک سیوئە کەمی لێ وەر دەگرم کە دەستم و دەستی نەکەوئ. بە ئەسپایی چلێ لە بەر دەم لادەدا و دەیخاتە پشتی سەرمەو و دەپرسی:

"- تا ئیستا گویت لە دەنگی شوو گرتوو؟ بوو چەند سەعات لە تاریکییە کە ئەنگووستە چاودا تەنیا و تەنیا بی بکە یەو؟"

"- تاریکی؟ نا... ئەوئە لەبیرم بی لە تاریکی ترسام، کە مندال بووم بە دز و پشیلە و جندۆکەیان دەترساندم و ئیستاش..."

"- راستی تو سەرمات نییە؟ چاییە کە سەر ئاگرت پین چۆنە؟ باش بوو دەمەو ئیوارە بەتاین، مریشکمان دەهینا و بۆ خۆمان دەمانبرژاند، بەلام نەپەخسا، بەلکو کاتیکی تر بگۆنچی."

پیم سەیرە هیتندە ئاسوودە قسەم لەگەڵ دەکا بە بی ئەوئە سەیرم بکا. خۆ ئیتر ئیترە کلاس و کۆبوونەوکان

نییە، کەچی هەموویان وەک یەک نین، بۆ کچ خەلە تاندن شتواری جۆر بە جۆریان هەیه، دیارە ئەمەیان بە ئەزمونە وا ئیستا من لێرەم، پەلەم نییە، ئارام ئارام بۆم دەردەکەوئ چی لە ژیر کلاوئە کەیدا!

دەنگی کەس نایە و دەنگیشم بە هیچ کۆی ناگات، تەنیا چەپە چەپی سەگە دوور و نزیکەکانە، بە لەحنیشی وەک هەمیشە سارد و ئاسایی بی، بەلام من هەر پەشیمانم لە هاتن، نەدەبوو گویم بە دەنگی دلم بەدایه. هەول دەدەم دەنگم نەلەرزێ و ناسکییە کەمی جارانیسی نەبی:

"- ههچم ناوی بەرێز، بریار بوو بابەتیکی گرینگم بۆ باس بکەن، بی زەحمەت تۆزێ خیرا!"

هاتم بە حیساب تازایەتی خۆمی پێشان بەدەم، بەلام باشر وا بوو بە رۆژ بەتایم.

"- نازانم بۆچی حەزم کرد باسی جۆرە سیوئیکت بۆ بکەم بە ناوی "خان حەمەخانی"، سیوئیکی سروشتی و هەرە شیرین، ئیستا ئیتر زیاتر لە بیست سالی ئەم جۆرە سیوئە نەماو، ئەوئە جوتیاری پێشەبی بوو بە باو... تۆ باشی؟ برسیت نییە؟ دیارە سەرماتە وا دەلەرزێ، بچم بە تانییەکت بۆ بێنم؟ ئەم پالتاوەم لەبەر دەکەمی؟ پەلە مە کە جارێ دانیشستووین، لەو میوئە تازانە بخۆ، ئەمەش قەبسی و تووی ئەمسالە، خاوتی پێویست بە شووشتنەو ناکا، بەلام گەر دەشتەوئ بێشۆیتەو دەتەم بۆ سەر کانی."

جگەرە یەک دادەگیرسین، لەو چەند چرکە یە وا روومەتی کەوتۆتە بەر روونایی شقارتە کەو، ئەو خەمە وا لە ناو دەنگیدا، لە لایەکی روومەتیشیدا دەببینم، سەرەتای پاییزە و کزەبایەکی سارد هەلەکا، خوزگە بمۆتاربا خۆمی پێو بنووسینم و لانی کەم لای چەپم گەرم بێتەو. بی دەنگە و گوئ بۆ سیسرکە و بۆقەکان رادەگرین.

هەلەدەستی و بەرەو لای کەوئیلە کە دەروا، قماشای مۆبایلە کەم دەکەم، شەبە کەم نییە و دلم دادەخوڕین، ئەمی هاوار ئیترە کۆتییە و چەند کیلۆمەتر لە شارەو دورە؟ ئەگەریش شەبە کەم هەبی، بە کێ بلیم بۆ کۆی بی بە هانامەو و ناخۆ کەنگی دەگا؟ هیتندە شەو زەنگە کە ناتوانم بەردێک، یان کۆتە دارێک ببینمەو، ئیترە باخی ئەو و گەر خۆبشم بشارمەو بە چا و بەستراری

دەمدۆزیتەو و کارەکه خراپتر دەبێ! بێنیم، جوان لە بیرمە بۆنیککی خۆشی هەبوو، تەنانەت شیرینتریش بوو لە شەکرە سیو، خۆ وەک ئەم سیووە دەسکردانە نەبوو، بە روالەت سیون، خوا دەزانێ قییتامینیشیان هەبێ یا نە، بێ بۆن، بێ ڕیشە، بێ تام! رێک وەک خۆیان وان."

٦ ی ڕەزەبەر ١٣٩٤ - سنه

دەبیستم بە خشە خش دەگەریتەو و شتیککی بە دەستەو هیه، توورە که یەک لە باوهم دادەنێ:

"ئەمەش بەشی تۆبە لە گوێزی ئەمسال، گوێزی کاغزییە و خەمت نەبێ ناو پرە، وەک گوێزە خۆپرییە بیانییەکان نییە زۆر و زوو بەر بدا و نیوێ پووچەل بیت و تەنیا بازار گەرم بکا!"

"- بریار بوو شتیککی گرینگم بۆ باس بکەن، بیرتان چۆتەو؟ تکایە زووتر، من دەبێ بگەرێمەو بۆ مال." ئەژێت دەنگم نایبستێ، دەست بە ئەژنۆ دادەنیشێ و چاو دەبڕیتە تارمایی دارەکان.

"- سیوی خان حەمە خانیان پێ دەگوت، نازانم بۆچی ئەو ناوێیان پێوە نابوو، لەوانە یە بۆ نمونە یە کەم جار خان حەمە خانیک ئەو جۆرە سیوێ چاندبێ. هەموو خەتای ئەم جووتیاری و باخدارییە نوێییە، دارەکان خەریکن دەکەن بە مریشکی ماشینیییەو، بە کوودیککی زۆرەو گەورەیان دەکەن، راستە بەری زۆر دەدەن، بەلام بەو رادەییەش ئافاتیان هەیه، وەک مەرۆقی سەردەم وان، بێ رەگوریشە، بێ بۆنوبەرامە، خۆش ناو و رەنگ و هەر بۆ بازار گەرم کردن باشن، بەلام پروات هەبێ لە ناووە پووچەلن و زوو تەواو دەبن."

بیری چۆتەو من لە ئێرەم، جۆری قسە دەکا کە نازانم بەردەنگ منم، یان خۆی، یان دارەکان، یان مەرۆقی سەردەم، یان سیوی خان حەمە خانی کە ئێتر رەچەلەکی نەماو.

هەلەدەستێ و بەرەو لای ماشینیە کە دەروا، دلم خەریکە هێدی دەبیتەو و بەو تۆزە تریفەو رێگای خۆم لە نیو دارەکاندا دەدۆزمەو. دەگەینە سەر جادە سەرەکییە کە و ژاوه ژاوی شار.

رووناکی گلۆبەکانی شار ئەو خەمەم پێشان دەدا و سەرتاسەری ئەمشەو لە گەلیا بووم، ئەو خەمە واکاتی لە هەندێ ئەو کۆبوونەوانەدا باسی کۆمەڵکۆژییەکانی میژووی دەکرد، هەموو روومەتی دادەپۆشی. ئانتین گەراو تەو نێو مۆبایلە کەم و تریە دلم هێدی بۆتەو، کەچی ئەو هەر بیری نەماو من لە گەلیم.

"- حەیف بوو رەچەلەکی ئەو سیووە رەسەنەمان لە دەست دا، هێندە شیرین بوو گەر تۆزێ درەنگ لیت کەربایەو کرم لێی دەدا، من مندال بووم و بە چاوی خۆم